

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

19. prosince 2024*

„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Odpovědnost za vadné výrobky – Směrnice 85/374/EHS – Článek 3 odst. 1 – Pojem ‚výrobce‘ – Pojem ‚osoba, která vystupuje jako výrobce‘ – Podmínky – Dodavatel, jehož název se částečně shoduje s názvem výrobce a s ochrannou známkou uvedenou výrobcem na výrobku“

Ve věci C-157/23,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Nejvyšší kasační soud, Itálie) ze dne 6. března 2023, došlým Soudnímu dvoru dne 13. března 2023, v řízení

Ford Italia SpA

proti

ZP,

Stracciari SpA,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení: I. Jarukaitis, předseda čtvrtého senátu vykonávající funkci předsedy pátého senátu, D. Gratsias (zpravodaj) a E. Regan, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

za soudní kancelář: C. Di Bella, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. února 2024,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za Ford Italia SpA: M. Manfredonia, avvocato,
- za Stracciari SpA: L. Landuzzi, avvocato,
- za Evropskou komisi: G. Gattinara a F. Thiran, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: italština.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 18. dubna 2024,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (Úř. věst. 1985, L 210, s. 29; Zvl. vyd. 15/01, s. 257).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Ford Italia SpA na straně jedné a ZP a společností Stracciari SpA na straně druhé ve věci vzniku odpovědnosti za vadné výrobky společnosti Ford Italia v důsledku dopravní nehody, kterou utrpěl ZP, když řídil vozidlo značky Ford, které koupil od společnosti Stracciari.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Čtvrtý a pátý odůvodnění směrnice 85/374 uvádějí:

„vzhledem k tomu, že ochrana spotřebitele vyžaduje, aby všichni výrobci zapojení do výrobního procesu nesli odpovědnost, pokud jejich konečný výrobek, součást nebo jakákoliv surovina jimi dodávané jsou vadné; že z téhož důvodu by měla být odpovědnost rozšířena i na dovozce výrobků do Společenství a na osoby, které vystupují jako výrobci připojením svého názvu, ochranné známky nebo jiných rozlišovacích znaků, nebo na toho, kdo dodává výrobek, jehož výrobce nemůže být určen;

vzhledem k tomu, že v situacích, kdy je několik osob odpovědných za stejnou škodu, vyžaduje ochrana spotřebitele, aby poškozená osoba měla možnost uplatňovat nárok na plnou náhradu škody od kterékoli z nich.“
- 4 Článek 1 této směrnice stanoví, že výrobce je odpovědný za škodu způsobenou vadou jeho výrobku.
- 5 Článek 3 uvedené směrnice zní následovně:

„1. ‚Výrobce‘ se rozumí výrobce konečného výrobku, výrobce každé suroviny nebo výrobce součásti a každá osoba, která uvedením svého názvu, ochranné známky nebo jiného rozlišovacího znaku na výrobku vystupuje jako jeho výrobce.

2. Aniž je dotčena odpovědnost výrobce, každá osoba, která v rámci své obchodní činnosti doveze do Společenství výrobek za účelem prodeje, pronájmu, leasingu nebo jakékoliv jiné formy distribuce, se považuje za výrobce ve smyslu této směrnice a je odpovědná jako výrobce.

3. Pokud nelze určit výrobce výrobku, považuje se každý dodavatel výrobku za výrobce, pokud v přiměřené lhůtě neuvědomí poškozenou osobu o totožnosti výrobce nebo osoby, která mu

výrobek dodala. Totéž platí v případě dovezeného výrobku, jestliže na tomto výrobku není uvedena totožnost dovozce podle odstavce 2, i když je název výrobce uveden.“

6 Ustanovení článku 5 téže směrnice zní:

„Pokud jsou v důsledku ustanovení této směrnice za stejnou škodu odpovědné dvě nebo více osob, jsou odpovědné společně a nerozdílně, aniž jsou dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů o právu na odškodnění nebo postih.“

Italské právo

- 7 Směrnice 85/374 byla do italského právního řádu provedena prostřednictvím decreto del Presidente della Repubblica n. 224. – Attuazione della direttiva CEE n. 85/374 relativa al Ravvicinamento delle disposizioni legislative, regolamentari e amministrative degli Stati membri in materia di responsabilità per danno da prodotti difettosi, ai sensi dell'art. 15 della legge 16 aprile 1987, n. 183 (nařízení prezidenta republiky č. 224, kterým se provádí směrnice 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky na základě článku 15 zákona č. 183 ze dne 16. dubna 1987) ze dne 24. května 1988 (GURI č. 146 ze dne 23. června 1988, dále jen „nařízení č. 224/1988“).
- 8 Článek 3 tohoto nařízení, nadepsaný „Výrobce“, v odstavci 1 stanoví, že výrobcem je výrobce konečného výrobku nebo jedné z jeho součástí nebo výrobce suroviny. Kromě toho se podle odstavce 3 tohoto článku za výrobce považuje také ten, jenž uvedením svého názvu, ochranné známky nebo jiného rozlišovacího znaku na výrobku nebo jeho obalu vystupuje jako jeho výrobce.
- 9 Článek 4 uvedeného nařízení, který se týká odpovědnosti dodavatele, ve svém odstavci 1 stanoví, že pokud výrobce není určen, nese stejnou odpovědnost dodavatel, který výrobek dodal v rámci obchodní činnosti, pokud do tří měsíců od žádosti neinformoval poškozenou stranu o totožnosti a sídle nebo bydlišti výrobce nebo osoby, která mu výrobek dodala. Odstavec 5 tohoto článku stanoví, že třetí osoba určená jako výrobce nebo předchozí distributor může být předvolána k soudnímu řízení, přičemž pokud se určená osoba dostaví k řízení a určení nezpochybní, žalovaný dodavatel může být odpovědnosti zproštěn.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 10 Dne 4. července 2001 zakoupil ZP motorové vozidlo značky Ford (dále jen „dotčené vozidlo“) od společnosti Stracciari, která je prodejcem této značky se sídlem v Itálii.
- 11 Dotčené vozidlo bylo vyrobeno společností Ford WAG se sídlem v Německu a poté bylo dodáno společnosti Stracciari prostřednictvím společnosti Ford Italia, která v Itálii distribuuje vozidla vyráběná společností Ford WAG. Společnosti Ford WAG a Ford Italia jsou součástí téže skupiny podniků.
- 12 Dne 27. prosince 2001 byl ZP účastníkem dopravní nehody, při níž nefungoval airbag, jímž bylo dotčené vozidlo vybaveno.
- 13 Dne 8. ledna 2004 podal ZP proti společnostem Stracciari a Ford Italia žalobu k Tribunale di Bologna (soud v Boloni, Itálie), kterou se domáhal, aby byla společnostem Stracciari a Ford Italia uložena náhrada škody, kterou údajně utrpěl z důvodu vady tohoto vozidla.

- 14 Před tímto soudem společnost Ford Italia tvrdila, že dotčené vozidlo nevyrobila. Byla pouze jeho dodavatelem, přičemž výrobcem byla společnost Ford WAG. Společnost Ford Italia rovněž tvrdila, že na faktuře za prodej dotčeného vozidla uvedla, že jeho výrobcem je společnost Ford WAG, takže v projednávané věci nemůže být společnost Ford Italia považována za tohoto výrobce na základě čl. 3 odst. 3 směrnice 85/374, ani nemůže nést odpovědnost, která výrobcí vznikla na základě této směrnice.
- 15 Rozhodnutím ze dne 5. listopadu 2012 rozhodl Tribunale di Bologna (soud v Boloni), že společnosti Ford Italia vznikla mimosmluvní odpovědnost z důvodu výrobní vady airbagu, kterým bylo dotčené vozidlo vybaveno.
- 16 Společnost Ford Italia podala proti tomuto rozhodnutí odvolání ke Corte d'Appello di Bologna (Odvolací soud v Boloni, Itálie).
- 17 Na podporu svého odvolání společnost Ford Italia uvedla, že soud prvního stupně měl nesprávně za to, že jí příslušelo požádat soud o nařízení vstupu výrobce do řízení, aby mohla být sama zproštěna odpovědnosti. Kromě toho soud prvního stupně údajně rozhodl *ultra petita*, jelikož byla shledána odpovědnou jakožto dodavatel dotčeného vozidla, zatímco ZP navrhoval, aby byla shledána odpovědnou jako výrobce tohoto vozidla.
- 18 Rozsudkem ze dne 21. prosince 2018 zamítl Corte d'Appello di Bologna (odvolací soud v Boloni) žalobu společnosti Ford Italia z důvodu, že společnosti Ford Italia byla jakožto dodavateli správně přičtena stejná odpovědnost jako výrobcí, jelikož její postavení mělo být „postaveno na roveň postavení výrobce, vůči němuž nebylo navrženo nařízení vstupu do řízení soudem“. Jelikož společnost Ford Italia nenavrhla soudu nařízení vstupu společnosti Ford WAG do řízení, nemohla se domáhat toho, aby byla zproštěna odpovědnosti na základě čl. 3 odst. 3 první věty směrnice 85/374.
- 19 Ford Italia podala proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek ke Corte suprema di Cassazione (Nejvyšší kasační soud, Itálie), který je předkládajícím soudem.
- 20 Na podporu tohoto kasačního opravného prostředku společnost Ford Italia kritizuje řešení přijaté předkládajícím soudem ve srovnatelné věci, v jejímž rámci byla odpovědnost společnosti Ford WAG jakožto výrobce rozšířena na společnost Ford Italia. Předkládající soud totiž v podstatě rozhodl, že podle čl. 3 odst. 3 nařízení č. 224/1988, kterým byl do italského právního řádu proveden čl. 3 odst. 1 směrnice 85/374, musí být pro účely odpovědnosti za vadné výrobky dodavatel takového výrobku postaven na roveň výrobcí, pokud se jeho ochranná známka nebo obchodní firma a ochranná známka nebo obchodní firma výrobce zcela nebo z velké části shodují a výrobek je uváděn na trh pod touto ochrannou známkou.
- 21 Předkládající soud si však klade otázku ohledně přesného dosahu výrazu „uvedením svého názvu“, který se nachází v čl. 3 odst. 3 nařízení č. 224/1988 a v čl. 3 odst. 1 směrnice 85/374.
- 22 V podstatě se táže, zda je rozšíření odpovědnosti výrobce na dodavatele omezeno na případ, kdy „uvedení“ spočívá v tom, že dodavatel fyzicky natiskne svůj název, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak na výrobek, v úmyslu využívat shody mezi jeho totožností a totožností výrobce, nebo zda se toto rozšíření použije rovněž v případě, kdy existuje pouhá shoda identifikačních údajů, jako je tomu v projednávané věci.

- 23 Za těchto podmínek se Corte suprema di cassazione (Nejvyšší kasační soud, Itálie) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Brání čl. 3 odst. 1 [směrnice 85/374] – a pokud ano, z jakého důvodu – výkladu, který rozšiřuje odpovědnost výrobce na dodavatele, i když dodavatel fyzicky neuvedl na výrobku svůj název, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak, jen proto, že dodavatel má název, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak, který se zcela nebo částečně shoduje s názvem, ochrannou známku nebo jiným rozlišovacím znakem výrobce?“

K návrhu na znovuotevření ústní části řízení

- 24 Podáním došlým kanceláři Soudního dvora dne 29. dubna 2024 podala společnost Ford Italia po přednesení stanoviska generálního advokáta návrh na znovuotevření ústní části řízení podle článku 83 jednacího řádu Soudního dvora.
- 25 Na podporu svého návrhu Ford Italia v podstatě vznáší existenci skutečnosti, jež je „nová v procesní diskusi, nikoli však nová ve spisu ve věci“, která se týká okamžiku, kdy se spotřebitel dozvěděl o totožnosti skutečného výrobce dotčeného vozidla. Generální advokát tuto okolnost ve svém stanovisku, které je tudíž založeno na nesprávném vyličení skutkového stavu, údajně opominul.
- 26 Je třeba připomenout, že statut Soudního dvora Evropské unie ani jednací řád neumožňují zúčastněným uvedeným v článku 23 tohoto statutu předložit vyjádření v reakci na stanovisko přednesené generálním advokátem. Dále je třeba připomenout, že podle čl. 252 druhého pododstavce SFEU generální advokát předkládá veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněná stanoviska ve věcech, které podle statutu Soudního dvora Evropské unie vyžadují jeho účast. Soudní dvůr není vázán ani tímto stanoviskem ani důvody, na jejichž základě k němu generální advokát dospěl. Nesouhlas zúčastněné strany se stanoviskem generálního advokáta tedy nemůže sám o sobě představovat důvod ke znovuotevření ústní části řízení, a to bez ohledu na otázky, kterými se generální advokát ve stanovisku zabýval [rozsudek ze dne 6. října 2021, W.Ž. (Kolegium pro mimořádnou kontrolu a věci veřejné Nejvyššího soudu – Jmenování), C-487/19, EU:C:2021:798, body 62 a 63, jakož i citovaná judikatura].
- 27 V souladu s článkem 83 jednacího řádu nicméně Soudní dvůr může kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídit znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora, anebo má-li být věc rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi zúčastněnými projednán.
- 28 V projednávané věci má však Soudní dvůr za to, že disponuje všemi informacemi nezbytnými pro vydání rozhodnutí. Z návrhu společnosti Ford Italia na znovuotevření ústní části řízení ani nevyplývá, že by projednávaná věc měla být rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi zúčastněnými projednán ani neobsahuje novou skutečnost, která by mohla mít rozhodující vliv na rozhodnutí, které má Soudní dvůr v této věci vydat. Za těchto podmínek má Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta za to, že není důvodné nařídit znovuotevření ústní části řízení.

K předběžné otázce

- 29 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 3 odst. 1 směrnice 85/374 musí být vykládán v tom smyslu, že dodavatel vadného výrobku musí být považován za „osobu, která vystupuje jako výrobce“ tohoto výrobku, pokud tento dodavatel na uvedeném výrobku fyzicky neuvedl svůj název, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak, ale ochranná známka, kterou na tomto výrobku uvedl výrobce, se shoduje jednak s názvem uvedeného dodavatele nebo s jeho rozlišovacím znakem a jednak s názvem výrobce.
- 30 Úvodem je třeba zdůraznit, že směrnice 85/374 v otázkách, které upravuje, harmonizuje právní a správní předpisy členských států v plném rozsahu, a že tudíž prostor pro uvážení, který mají členské státy při úpravě odpovědnosti za vadné výrobky, je v plném rozsahu vymezen touto směrnicí a musí být vyvozen z jejího znění, cíle a systematiky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. ledna 2006, Skov a Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, body 22 a 23).
- 31 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že osoby, proti nimž má spotřebitel právo podat žalobu na základě režimu odpovědnosti upraveného směrnicí 85/374, jsou vymezeny v člancích 1 a 3 této směrnice. Jelikož tato směrnice harmonizuje, jak vyplývá z předchozího bodu, v plném rozsahu otázky, které upravuje, je třeba výčet osob, na které se vztahují články 1 a 3, považovat za taxativní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. ledna 2006, Skov a Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, body 32 a 33).
- 32 Pokud jde o znění těchto ustanovení, článek 1 směrnice 85/374 přičítá výrobci odpovědnost za vadné výrobky, zatímco čl. 3 odst. 1 této směrnice definuje pojem „výrobce“ tak, že se jím rozumí zejména výrobce konečného výrobku, výrobce suroviny nebo výrobce součásti.
- 33 I když se unijní normotvůrce na základě článku 1 směrnice 85/374 rozhodl přičíst odpovědnost za škody způsobené jeho vadnými výrobky v zásadě výrobci, článek 3 této směrnice určuje mezi podnikateli, kteří se účastní procesu výroby a prodeje dotčeného výrobku, osoby, které mohou být rovněž povinny nést odpovědnost zavedenou uvedenou směrnicí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. ledna 2006, Skov a Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, body 29 a 30).
- 34 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že čl. 3 odst. 1 směrnice 85/374 v podstatě stanoví alternativu, jejíž pouze první část se týká osoby, která je alespoň částečně zapojena do procesu výroby daného výrobku. Naproti tomu druhá část alternativy označuje osobu, která vystupuje jako výrobce tím, že na výrobku uvede svůj název, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, bod 26).
- 35 Z jasného a jednoznačného znění tohoto čl. 3 odst. 1 tedy vyplývá, že účast osoby, která vystupuje jako výrobce, v procesu výroby daného výrobku, není nezbytná k tomu, aby tato osoba byla kvalifikována jako „výrobce“ ve smyslu tohoto ustanovení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, bod 27).
- 36 Proto taková osoba, jako je v projednávané věci žalobkyně v původním řízení, která nevyrábí vozidla, ale omezuje se na jejich nákup od výrobce těchto vozidel za účelem jejich distribuce v jiném členském státě, může být považována za „výrobce“ ve smyslu článku 1 směrnice 85/374, pokud v souladu s čl. 3 odst. 1 této směrnice vystupovala jako výrobce tím, že na dotčeném vozidle uvedla svůj název, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak.

- 37 Osoba, která vystupuje jako výrobce tím, že na dotčeném výrobku uvede svůj název, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak, totiž vyvolává dojem, že je zapojena do výrobního procesu nebo za něj nese odpovědnost. Používání těchto údajů tudíž znamená, že tato osoba využívá své dobré jméno, aby tento výrobek učinila atraktivnější v očích spotřebitele, což odůvodňuje, aby na oplátku mohla být založena její odpovědnost za toto využití (rozsudek ze dne 7. července 2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, bod 34).
- 38 Spor v původním řízení však nastoluje otázku odpovědnosti oficiálního distributora vadného výrobku v Itálii, a sice v projednávané věci společnosti Ford Italia, která jako taková na tomto výrobku fyzicky neuvedla svůj název, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak, jelikož ochranná známka na něm uvedená, a to Ford, byla na něm vyznačena během výrobního procesu tohoto výrobku a odpovídá názvu výrobce tohoto výrobku. Je tedy třeba ověřit, zda skutečnost, že tato ochranná známka odpovídá rovněž rozlišovacímu znaku názvu tohoto distributora, stačí k tomu, aby mohl být tento distributor kvalifikován jako „osoba, která vystupuje jako výrobce“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 85/374.
- 39 V tomto ohledu je pravda, že znění tohoto ustanovení tím, že odkazuje na osobu, „která vystupuje jako výrobce“ „uvedením“ svého názvu, ochranné známky nebo jiného rozlišovacího znaku na výrobku, by mohlo naznačovat, že tato kvalifikace je podmíněna aktivním krokem této osoby spočívajícím v tom, že takový údaj na dotčeném výrobku sama uvede.
- 40 Je však třeba uvést, že tento odkaz se týká především, jak bylo uvedeno v bodě 37 tohoto rozsudku, jednání osoby, která použije uvedení svého názvu, ochranné známky nebo jiného rozlišovacího znaku na výrobek za účelem vyvolání dojmu, že je zapojena do výrobního procesu nebo za něj nese odpovědnost.
- 41 Z tohoto hlediska však platí, že pokud tato osoba dodává dotčený výrobek, není podstatné, zda sama fyzicky uvedla tento údaj na daném výrobku, nebo zda je její název obsažen v údajích, který na něm uvedl výrobce, a odpovídá názvu posledně uvedeného. V obou těchto případech totiž dodavatel využívá shody mezi dotčeným údajem a vlastní obchodní firmou, aby se spotřebiteli představil jako osoba odpovědná za jakost výrobku a vyvolal u tohoto spotřebitele očekávání srovnatelné s očekáváním, které by měl, kdyby byl výrobek prodáván přímo jeho výrobcem. V obou případech tedy musí být tato osoba považována za osobu, která „vystupuje jako výrobce“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 85/374.
- 42 Dále je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je třeba při výkladu ustanovení unijního práva vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (rozsudek ze dne 24. listopadu 2022, Cafpi a Aviva assurances, C-691/21, EU:C:2022:926, bod 37 a citovaná judikatura).
- 43 V tomto ohledu z článku 5 směrnice 85/374 ve spojení s jejím čtvrtým a pátým bodem odůvodnění vyplývá, že unijní normotvůrce přijal za účelem ochrany spotřebitele široké pojetí pojmu „výrobce“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, bod 31).
- 44 Ze čtvrtého bodu odůvodnění směrnice 85/374 totiž vyplývá, že unijní normotvůrce zohlednil skutečnost, že ochrana spotřebitele vyžaduje, aby byla odpovědnost „každé osoby“, která vystupuje jako výrobce připojením svého názvu, ochranné známky nebo jiných rozlišovacích znaků na výrobek, založena stejně jako odpovědnost „skutečného“ výrobce. Kromě toho z článku 5 této směrnice ve spojení s pátým bodem jejího odůvodnění vyplývá, že se odpovědnost

osoby, která vystupuje jako výrobce, neliší od odpovědnosti „skutečného“ výrobce a že spotřebitel má možnost uplatňovat nárok na plnou náhradu škody od kterékoli z nich, jelikož jejich odpovědnost je společná a nerozdílná (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, bod 32).

- 45 Jeví se tak, že cílem čl. 3 odst. 1 směrnice 85/374 je usnadnit povinnost spojenou s určením skutečného výrobce dotčeného vadného výrobku. V tomto ohledu z důvodové zprávy k článku 2 návrhu směrnice Komise ze dne 9. září 1976, z něhož vychází směrnice 85/374, a který se stal bez věcných změn článkem 3 této směrnice, vyplývá, že unijní normotvůrce měl za to, že ochrana spotřebitele by nebyla dostatečná, pokud by distributor mohl spotřebitele „odkázat“ na výrobce, kterého spotřebitel nemusí znát (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, bod 33).
- 46 V důsledku toho musí být čl. 3 odst. 1 směrnice 85/374 vykládán s ohledem na kontext tohoto ustanovení a cíl, který sleduje právní úprava, jejíž je součástí, v tom smyslu, že pojem „osoba, která vystupuje jako výrobce“ ve smyslu uvedeného ustanovení se nemůže vztahovat výlučně na osobu, která na výrobku fyzicky uvedla svůj název, ochrannou známku nebo jakýkoliv jiný rozlišovací znak. Pokud by bylo rozhodnuto jinak, vedlo by to k omezení rozsahu pojmu „výrobce“, a tím k ohrožení ochrany spotřebitele. Zvláště je třeba mít za to, že dodavatel výrobku „vystupuje jako výrobce“, pokud se název tohoto dodavatele nebo jeho rozlišovací znak shoduje jednak s názvem výrobce a jednak s názvem, ochrannou známkou nebo jiným rozlišovacím znakem uvedeným na výrobku tímto výrobcem.
- 47 V souladu s článkem 5 směrnice 85/374 je sice odpovědnost osoby, která vystupuje jako výrobce, a odpovědnost výrobce vadného výrobku společná a nerozdílná, avšak nejsou uplatněním odpovědnosti vůči této osobě spotřebitelem dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů o právu na odškodnění nebo postih, a zejména ustanovení umožňující uvedené osobě následně uplatnit odpovědnost vůči výrobcí vadného výrobku.
- 48 S ohledem na výše uvedené důvody je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 3 odst. 1 směrnice 85/374 musí být vykládán v tom smyslu, že dodavatel vadného výrobku musí být považován za „osobu, která vystupuje jako výrobce“ tohoto výrobku ve smyslu tohoto ustanovení, pokud tento dodavatel na uvedeném výrobku fyzicky neuvedl svůj název, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak, ale ochranná známka, kterou na tomto výrobku uvedl výrobce, se shoduje jednak s názvem uvedeného dodavatele nebo s jeho rozlišovacím znakem a jednak s názvem výrobce.

K nákladům řízení

- 49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky

musí být vykládán v tom smyslu, že

dodavatel vadného výrobku musí být považován za „osobu, která vystupuje jako výrobce“ tohoto výrobku ve smyslu tohoto ustanovení, pokud tento dodavatel na uvedeném výrobku fyzicky neuvedl svůj název, ochrannou známku nebo jiný rozlišovací znak, ale ochranná známka, kterou na tomto výrobku uvedl výrobce, se shoduje jednak s názvem uvedeného dodavatele nebo s jeho rozlišovacím znakem a jednak s názvem výrobce.

Podpisy